

ABSTRAKT

Philippe de Mézières (ca 1327 - 1405) sice pocházel z nižší šlechty ne příliš vlivného severofrancouzského rodu, nicméně jeho strmá kariéra, která jej přivedla až do Svaté země a jako diplomata a horlivého zastánce myšlenky křížových výprav na nejvýznamnější evropské panovnické dvory, mu natrvalo zajistila pozornost historiků. Jeho sebevědomá reflexe politické i společenské situace v tehdejší Evropě, náboženských otázek i vlastních zážitků - zkrátka celé Philippovo rozsáhlé literární dílo je jedním z nejzajímavějších obrazů vrcholně středověké Evropy a myšlení středověkého člověka vysokého společenského postavení. Díky přítomnosti Philippa de Mézières na pražském královském dvoře Karla IV. i pravděpodobnému pozdějšímu setkání obou v Paříži roku 1378 máme ve Philippově díle zřejmé odkazy na politiku Lucemburků, na české království a osobu císaře Karla i jeho syna Václava. Jako teoretik křížových výprav se de Mézières osobně zapletl do kola nejvyšší evropské politiky, ve svém díle však neustále opakuje potřebu morálky, míru a soudržnosti na panovnických dvorech. Diplomová práce na názorném příkladu jednoho z pozdních děl Philippa de Mézières, *Dopisu Richardovi II. (Epistre au roi Richart, 1395)*, mapuje diplomatické vazby západní Evropy čtrnáctého století, sleduje politické cíle a pragmatické záměry propagátorských knih, listů a divadelních her, které přes vysokou uměleckou úroveň nezapřou zřejmý politický záměr a dávají tak historikovi zprávu mnohem komplexnější, než by se mohlo na první pohled zdát.